

सम्बन्धात् स्वानुकूलेन रूपेण समृद्धं भवति । अपि च प्रजा-
पतिसम्बन्धोऽस्याङ्गोऽस्तीति एवं पूजा च सम्पद्यते । आग्नेये-
न च पशूना अग्निप्रकाशवद्बुद्धिप्रकाशरूपं प्रज्ञानं सम्पद्यते ।
स्यष्टमन्यत् ॥

तानेतान् पशून् देवताद्वारा प्रत्येकं प्रशंस्य जातिद्वारा पुनः
प्रशंसति । “अजपेतान्वा एते पूर्व्वर्मासैरवरुन्धते । यदेते गव्याः
पशव आलभ्यन्ते । उभयेषां पशूनामवरुन्धे” इति । आग्नेयः
कृष्णग्रीव इत्यादिकाः सर्व्वेऽयजाः तेष्वन्तिमः पेतो गालित-
वृषणः । अजाश्च पेतोश्चाजपेतोः तानजपेतानेव पशून् पूर्व्व-
र्मासैरेते यजमानाः प्राप्नुवन्ति । इदानीं विधीयमानपशुयुक्त-
दिनेभ्यः पूर्व्वेषु मासेषु तादृशानामेव पशूनामालम्बत्वादेतेषु
तु विधीयमानेषु पशुषु धेन्वादयो गव्याः सन्ति । तदालम्बने
पशूनामुभयेषां पूर्व्वमालम्बानामजानामिदानीमालम्बमानानां
गव्यानाञ्च प्राप्तिर्भवति ॥

पुनरपि व्यतिरेकमुखेन तानेव पशून् प्रशंसति । “यद-
तिरिक्तामेकादशिनीमालभेरन् । अप्रियं भ्रातृव्यमभ्यतिरि-
च्येत । यद्वै द्वा पशू समस्येयुः । कनीय आयुः कुर्व्वीरन् । य-
देते ब्राह्मणवन्तः पशव आलभ्यन्ते । नाप्रियं भ्रातृव्यमभ्यति-
रिच्यते । न कनीय आयुः कुर्व्वते” [३] इति । अत्रावशिष्टे-
ष्वपि दिनेषु एकादशिन्येव आलम्ब्येति दुराग्रहात् यो मन्यते
स प्रष्टव्यः, किं वत्सरादूर्द्ध्वदिनद्वयेनातिरिक्ता सेयमेकादशि-
न्यालम्बव्या किंवा चरमयोर्द्वयोर्दिनयोर्द्वा द्वा पशू समस्या-

लभ्यव्यतिरि ।
साभिवृद्धिप्रस
भावेनायुःक्षय
ह्येनेनाः प
इति श्रीस
यजुर्ब्राह्मणे
॥ ५ ॥
पञ्चमे वै
व्रतमुच्यते ।
पतिः प्रजाः
सम्पत् । ते
महाव्रतत्वम्
महतो व्रत
सृष्ट्यापारे
देवाः सर्व्व
तेजसा तमे
जापतिर्महा
महाव्रतास्ते
कर्म्मणेति व
कर्म्मणोऽस्य